

DIAKONHJEMMETS HØGSKOLEBIBLIOTEK MED BL.A.:

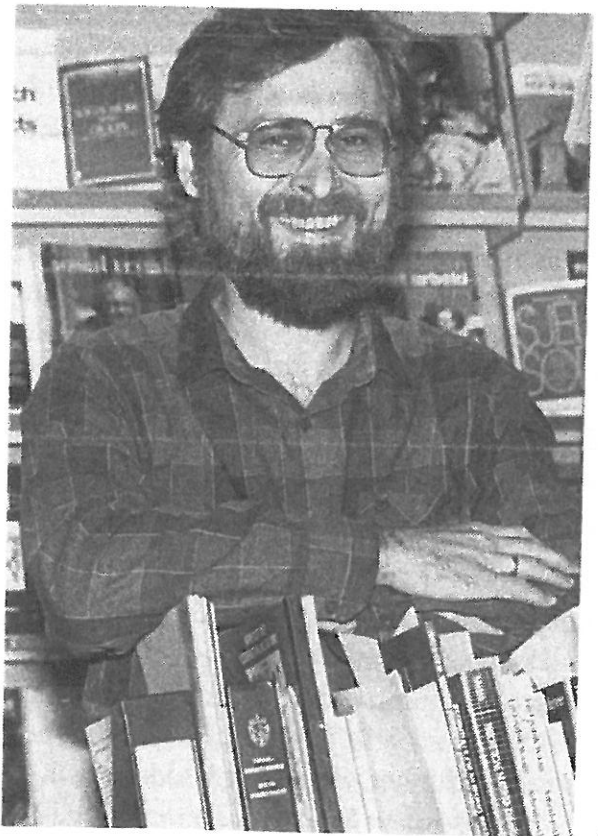
Depot-funksjon for diakonilitteratur

– Vi er det eneste bibliotek i landet med depot-funksjon for diakonilitteratur, sier bibliotekar Dag-Ivar Rognerød, som også kan fortelle at forskere henvender seg til biblioteket for å få materiale bl.a. innenfor diakoniens historie.

Diakonhjemmets høgskolebibliotek ble organisert i sin nåværende form i 70-årene og har siden vært gjennom en stor utvikling. Biblioteket har idag ca. 280 løpende periodiker (tidsskrift og årsmeldinger etc.) og 15.000 bind, inkl. magasinlitteratur, utlånlitteratur og lesesalslitteratur. Den årlige tilveksten er på 1.200 titler, og biblioteket betjenes av bibliotekar Dag-Ivar Rognerød i hel stilling og bibliotekfullmektig Astrid Thue i 1/2 stilling. Da biblioteket ble opprettet i 1972 som et felles skolebibliotek, avløste det elevhjemmets bibliotek og sosialskolens bibliotek. Biblioteket drives av høgskolene i fellesskap. De deler utgiftene til drift og innkjøp av litteratur, men i hyllene gjøres det ingen forskjell på hvilken skole som har kjøpt de ulike titler, da det hele er bygget systematisk opp etter tema. De faggrupper som tar mest plass i hyllene er sosiologi, psykologi, psykiatri, diakoni/teologi, sosialt arbeid og sykepleie.

– **Hvordan plasserer vårt bibliotek seg i forhold til andre skole/høgskolebibliotek?**

– Vi har et samarbeide bl.a. gjennom Norsk Samkatalog, hvor utenlandske tidsskrifter og fagbøker i norske bibliotek blir registrert. Katalogen er et godt hjelpemid-

del fjernlån av bøker og tidsskriftartikkelkopier, og denne utvekslingen mellom bibliotekene foregår vederlagsfritt. Ser vi på forholdet mellom hva Diakonhjemmet låner ut og hva vi tar inn gjennom denne tjenesten, vil dette balansere. En forbausende stor del av arbeidet i biblioteket, faktisk ca. 10%, er knyttet til fjernlåsvirksomheten, så dette er en daglig rutine.

– **Hva er det særlig som etterspørres fra vårt bibliotek?**

– Fjernlånet fra andre høgskoler er særlig knyttet til fagområder som sosiologi, sosialt arbeid og sykepleie, men det er også en del forespørsler fra folkebibliotekene, og da særlig etter diakonilitteratur og sjelesorglitteratur. Vi er forøvrig det eneste bibliotek i landet som har hatt en depotfunksjon for diakonilitteratur over noen tid. Dette har også enkelte forskere oppdaget, og henvendt seg hit for materiale, bl.a. innenfor diakoniens historie.

– **Vi vet at du får henvendelser av og til fra f.eks. eldre diakoner som ønsker å gi fra seg sine samlinger. Hvordan ser du på det?**

– Biblioteket mottar gjennomsnittlig en gang pr. år donasjoner av eldre litteratur. Det er viktig at dette fortsetter, men når sant skal sies, vil jeg ikke legge skjul på at en del av dette materialet har heller ringe verdi. Materiale som kan ha interesse, er eldre tidsskriftsrekker, biografier om betydningsfulle personer, litteratur fra diakoniens historie og generell sosialhistorie. Selv om vi må foreta et utvalg i en donasjon, finner vi også verdifullt materiale i disse. Mye av denne litteraturen blir oppbevart som magasinlitteratur.

– **Hvordan har utviklingen i biblioteket vært de 6-7 årene du har vært her?**

– Det har vært en kraftig økende utlånsvirksomhet, og utlånsvolumet er blitt fordoblet i perioden. I løpet av disse årene har vi også tatt i bruk nye tekniske hjelpemidler som kopimaskin og microfiche leseapparat med en del fulltekst lagret og ellers med bibliografiske hjelpemidler. Biblioteket er også blitt flyttet fra sitt tidligere oppholdssted i bomberommet til det som før var demonstrasjonsrom og klasserom for hjelpepleierskolen.

– **Hva med sammenhengen mellom bruk av bibliotek og utviklingen av skolene?**

– Den utviklingen vi har sett i bruk av biblioteket er, både når det gjelder utlånsmengde og den faglige måten å bruke biblioteket på, uttrykk for skolenes endrede behov. Den økende informasjonssøking og litteraturbruk er i tråd med utviklingen i høgskoleprogrammet. Den nye pedagogiske situasjonen øker kravene til egensøking av litteratur for studentene. Det å følge med i faglitteratur blir en del av selve tilegnelsen av stoffet.

Når vi er inne på dette, vil jeg gjerne nevne bibliotekets ressurser. – Rent lokalmessig er egentlig nåværende plassering av biblioteket et provisorium fra da det måtte ut av bomberommet i 1981. Lesesalen ble fortsatt liggende i bomberommet og er ikke tilfredsstillende for de nye krav som stilles. Hovedstyret har ønsket å se nærmere på dette, og det ventes en utredning om nye lokaliteter for lesesal og bibliotek. I en høgskolesituasjon som vi er i, er en god kommunikasjon mellom lesesalsmiljøet og bibliotekets informasjonsformidling meget vitalt.

– **Hva med fremtiden og utviklingen videre for Diakonhjemmets Høgskolebibliotek, som det nå heter?**

– Det ligger tre viktige saker foran oss nå. Det er arbeidet med planer om bedre lesesals- og biblioteksk lokaliteter, utvidelse av bemanningen i biblioteket og innføring av EDB. Vi i biblioteket forutser en betydelig økning i utlånsfrekvensen og forespørsler. En fullverdig informasjonsformidling og forskning regner vi også med vil få større plass i skolenes virksomhet.

Innholdsmessig vil vi fortsette den bokvalgspolitikk som har vært gjeldende, hvor vi foruten å prioritere de viktigste fagområdene som er nevnt tidligere, også har et særlig blikk for litteratur som behandler sammenhengen mellom sykepleie, sosialt arbeid og den teologiske begrunnelse for diakonal virksomhet.

LKA.